

hvis der skulde være Tale om Afstemning over noget Andet, saa maatte en saadan Post bringes under en bestemt Formulering. — Jeg maa altsaa nu spørge den høitærede Minister om det er hans Mening at ville forlange særskilt Afstemning over den omkvæstionerede Post, saaledes at Revisoratets Indstilling fastholdes.

Kirke- og Undervisningsministeren: Det trøder jeg unegtellig vilde være det Rigtige i Henhold til den Udtryksmaade, der af Udvalget er brugt. Det er tværtimod det sidste Punktum af Post 4, over hvilket jeg ønsker særlig Afstemning, saa at der altsaa maa foregaae en Deeling.

Formanden: Dette vil saaledes see. Forhandlingerne over dette Affnit ere aabnede.

Ordføreren: I en lang Række af Aar har en Skriver under Kultusministeriet faaet 40 Rd. i Huusleiehjælp. Man har været noget forlegen med, hvor man skulde postere dem; thi snart ere de blevne opsørte under Andre Udgifter snart under Contoen „Skrive- og Contoirfor nødenheder“. Den eneste rette Maade at postere dem paa er vistnok at sætte dem der, hvor hans Gage staaer, som Lønningstillæg, og det er det, der skulde udtrykkes ved den Indstilling til Thinget, at denne Udgift, 40 Rd., passerer. Det er ikke Udgiften i og for sig, men den urigtige Maade, hvorpaa den i Regnskabet er posteret, hvorover der i saa Henseende ankes. Det Samme gjælder om den lille Post 30 Rd. til de Mafmanniste Søndagskoler, der nemlig ere opsørte paa Contoen til Contoirudgifter; nu forekommer det mig at være temmelig klart, at det ikke er saadanne, og man vil i dette Tilfælde saameget mindre være i Forlegenhed med, hvor man skal gjøre af dem, som der paa Kultusministeriets Budget under D. findes en Post til Almuekolebasener og dermed beslagtede Institutioner. — Med Hensyn til den 5te Indstillingspost er det

i den trykte Betænkning Motivet udviklet, at man finder det aldeles rigtigt, at blandt Andet det fgl. Bibliothek beholder fri Raadighed over, hvad der maatte blive tilovers, vel at mærke af de Bevillinger, der for et Aar ere bestemte til Anskaffelse af Bøger. Medens det tværtimod er en Regel, der maa fastholdes, og som ogsaa af Regjeringen paa det Strængeste er fulgt, at uansende Kassebeholdninger ved Finantsaarets Slutning indbetales i Statskassen, vilde det aabenbart være til Skade for en saadan Institution, som f. Ex. det kongl. Bibliothek, der da let derved vilde fristes til at sørge for, at der aldrig blev nogen Kassebeholdning, og saaledes forledes til at udgive Penge til mindre vigtige Udgifter, hvorved det da vilde berøve sig Midler til, naaen dertil frembød sig Leilighed, at anskaffe sig større og kostbare Bæker. En saadan bestemt Hjemmel har maaskee ikke tidligere været saa fuldkommen klart tilfede, ligesom det ogsaa ved Forhandlingerne desangående har vist sig, at en lille Feiltagelse er indløben med Hensyn til Regnskabsførelsen. Thi denne Kassebeholdning ønskede Regnskabsføreren at qvitte af imod en af ham forklaret Sum, der er udgivet til Brændsel, og som ved nærmere Undersøgelse har vist sig at udgjøre 184 Rd. 18 f., som han selv havde udgivet, og som han altsaa er berettiget til at oversføre i næste Aars Regnskab. — 282 Rd. ere anførte udenfor Bevillingen til Geheimearchivet til Anskaffelse af nogle Skabe i Anledning af en stor Mængde Archivsager, som paa een gang bleve overleverede samme og hvortil man ikke havde Plads; de ere begjærede anviste den 22de April 1852, men førte til Udgift den 31te Marts og optagne i Statsregnskabet, men ere ikke komne til Anvendelse i samme Aar. Det er saaledes en lille Ucorrecthed, men tværtimod er Udgiften ifølge de fremkomne Oplysninger fuldkommen retfærdiggjort, og det indstilles derfor, at de bevilges.